

DROBTINICE IZ ŽUPNIJSKE KRONIKE

Župnik Žužek je zapisal v kroniko: Dne 16. avgusta 1919 je nastopila v Beogradu nova vlada. Slovenska ljudska stranka nima v njej ministra. Jesen je bila mokra. Kjer ni bilo povodnji, so imeli v Radenski dolini srednjo letino, v vaseh po hribih pa so dovolj pridelali.

Dne 6. novembra 1919 je odstopil deželni predsednik dr. Janko Brejc in vsi poverjeniki. Predsednik je postal dr. Gregor Žerjav (liberalec). Dne 30. novembra 1919 so se pričeli kolkovati bankovci. Za občino Račna so se kolkovali na poštnem uradu Grosuplje od 1. do 8. decembra. Uradi so si pridržali 20 % vrednosti, to je 1/5. Bankovca za eno krono in dve kroni niso kolkovali.

V adventu ni bilo snega, do božiča je bila zima mila. **Leta 1919 je bilo v župniji:** 20 rojenih, krstov, 23 pogrebov in 8 porok. Razdeljenih je bilo 6.750 sv. obhajil.

Leto 1920. Ob novem letu še ni bilo snega, bilo pa je mrzlo. Dne 19. januarja se je sol zelo podražila: 100 kg mlete, kamnite soli velja 252 kron, 100 kg bele morske soli 224 kron, 100 kg industrijske soli pa 88 kron. En kilogram voščeni sveč je 65 kron. Dne 23. januarja 1920 je minister za finance V. S. Veljkovič določil, da je **en dinar vreden štiri krone!** Dne 15. marca 1920 bodo iz prometa vzeli tisočkronske bankovce, do 15. aprila 1920 stokronske bankovce, druge pa pozneje. Draginja silno raste. Veliko nekolokovanega – zato neveljavnega denarja je še med ljudstvom. Največ ga dobi cerkev v dar!

Dne 8. februarja 1920 je bil v šoli politični shod, ki ga je napravila nova Kmetijska stranka. Govornik je bil znan liberalec Remškar z Brezovice pri Ljubljani. Spremljali so ga liberalni krčmarji z Grosupljega. Poslušalcev je bila polna šolska soba. Kmetje so vsi za geslo: »Kmet naj voli le kmeta!«

Ker so možje prosili, naj tudi Slovenska ljudska stranka napravi shod, je bil v nedeljo, 22. februarja javen političen shod pred župniščem na Kopanju. Govorila sta dr. Engelbert Besednjak in Josip Kamušič, oba visokošolca doma z Goriškega, ki bivata v Grosuplju. Liberalni kmetje iz Velike Račne: Anton M., Ignacij V. in kmečki fant Matija Š. so hoteli shod razbiti, pa se jim ni posrečilo.

Dne 24. marca 1920 smo sadili krompir. To zimo ni bilo skoraj nič snega. Ljudje so bili zelo zdravi, do konca marca sta bila le dva mrliča.

Dne 8. marca 1920 je odstopila deželna vlada (dr. Žerjav) in dr. Janko Brejc je drugič predsednik deželne vlade. Tudi v Beogradu je nova vlada: Stoj. M. Protičeva.

Izdaja župnija Kopanj
Velika Račna 44, 1290 Grosuplje

Oratorij

19. – 25. 8. 2013

www.oratorij.net/kopanj

Župnija: (01) 786 14 97; Janez Kebe, župnik: 041 654 441; janez.kebe@rkc.si
www.pgd-racna.si/kopanjzski_zvon/julij_14_2013.pdf

»VERUJEM – VERUJEMO«

50. Zakaj je pomembno trditi: »V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo« (1 Mz 1,1)?

Zato, ker je stvarjenje temelj vseh odrešenjskih Božjih zamisli; razodeva vsemogočno in modro Božjo ljubezen; je prvi korak k zavezi edinega Boga s svojim ljudstvom; je začetek zgodovine odrešenja, ki doseže vrhunec v Kristusu; je prvi odgovor na osnovna človekova vprašanja o njegovem izvoru in njegovem cilju.

51. Kdo je ustvaril svet?

Oče, Sin in Sveti Duh so eno samo in neločljivo počelo sveta, tudi če delo stvarjenja sveta posebej pripisujemo Bogu Očetu.

52. Zakaj je bil svet ustvarjen?

Svet je bil ustvarjen v slavo Boga, ki je hotel razodeti in priobčiti svojo dobroto, resnico in lepoto. Poslednji cilj stvarstva je ta, da bo Bog v Kristusu končno postal »vse v vsem« (1 Kor 15,28), v svojo slavo in našo blaženost.

53. Kako je Bog ustvaril vesolje?

Bog je ustvaril vesolje svobodno z modrostjo in ljubeznijo. Svet ni proizvod nujnosti, slepe usode ali naključja. Bog je »iz nič« (»ex nihilo«) (2 Mkb 7,28) ustvaril urejen in dober svet, katerega neskončno presega. Bog po svojem Sinu in Svetem Duhu ohranja v bivanju stvarstvo in ga vzdržuje v biti, mu daje delovati in ga vodi v smeri k njegovi dovršitvi.

(Katekizem katoliške Cerkve)

SV. MAŠE in GODOVI v teh tednih:

Ponedeljek, 15. 7. – sv. Bonaventura, škof
Kopanj 19.00 + NEŽKA, MINKA

Torek, 16. 7. – Karmelska Mati Božja
Kopanj 19.00 ZA ŽIVE IN ++ BREGARJEVE

Sreda, 17. 7. – sv. Aleš, spokornik
Velika Račna 19.00 POLJSKA ZA MALO RAČNO

Četrtek, 18. 7. – sv. Elij iz Koštabone, mučenec
Kopanj 19.00 V ČAST MATERI BOŽJI ZA ZDRAVJE, FINK
po sv. maši pol ure češčenja sv. R. t.

Petek, 19. 7. – sv. Arzenij Veliki, puščavnik
Kopanj 19.00 + JANEZ, obl., ALOJZIJA PERME

Sobota, 20. 7. – sv. Apolinarij, škof
Velika Račna 8.00!! POLJSKA ZA VELIKO RAČNO

16. NEDELJA MED LETOM, 21. 7. 2013, Krištofova nedelja

Kopanj 7.30 ZA ŽUPLJANE
Velika Račna 10.00 ZA SOSESKO

Ponedeljek, 22. 7. – sv. Marija Magdalena, spokornica
Čušperk 19.00 + ANGELA OKORN, obl.

Torek, 23. 7. – sv. Brigita Švedska, redovnica, sozavetnica Evrope
Kopanj 19.00 V ZAHVALO (M. P.)

Sreda, 24. 7. – sv. Krištof, mučenec
Kopanj 19.00 + JOŽE, STARŠI AHČIN

Četrtek, 25. 7. – sv. Jakob Starejši, apostol
Kopanj 19.00 ZA POZABLJENE DUŠE V VICAH
po sv. maši pol ure češčenja sv. R. t.

Petek, 26. 7. – sv. Ana in Joahim, starša Device Marije
Kopanj 19.00 + ANA, ANTON TONKLI

Sobota, 27. 7. – sv. Gorazd, Kliment in drugi učenci sv. Metoda
Kopanj 19.00 ++ ANE – Zaspancevo, Špeharjevo, Francelново

17. NEDELJA MED LETOM, 28. 7. 2013

Kopanj 7.30 ZA ŽUPLJANE
Kopanj 10.00 + DRUŽ. PERKO, V. Ilova Gora 14

☒ **Tudi med počitnicami** naj nam ne pade iz rok versko življenje: vsakdanja molitev, nedeljska sv. maša in mesečna spoved. Marija v Međugorju (Cerkev se še ni izrekla o njenih prikazovanjih) nam daje pet kamnov, s katerimi bomo premagali vse duhovne sovražnike, kakor David Goljata: 1) molitev rožnega venca s srcem, 2) evharistijo, 3) branje Svetega pisma, 4) post, 5) mesečno spoved.

☒ *V soboto, 20. julija, bo ob 15.30 pri Sv. Jožefu v Ljubljani **duhovni seminar**, ki ga bo vodila gospa dr. Gloria Polo iz Kolumbije. Njo je leta 1995 zadela strela, o čemer je napisala tudi knjigo: »Zadela me je strela«. Po čudežu je ozdravela, čeprav je nekaj dni bila samo na aparatih. Vabljeni!*

☒ Na Krištofovo nedeljo, 21. 7., bo **blagoslov vozil** po obeh mašah, prostovoljni prispevki gredo za nakup vozil našim misijonarjem MIVA.

☒ Današnje prvo berilo (5 Mz 30, 10–14) nas prenaša v več kot tri tisoč let oddaljeno preteklost. Mojzes, ki je pripeljal ljudstvo pred vrata obljubljenе dežele, govori vsem skupaj in vsakemu posebej: Zapoved, ki ti jo Bog daje, ni daleč od tebe. Ni na nebu, da bi ti bila nedosegljiva, ni onkraj morja, da bi moral iti tja ponjo, marveč ti je prav blizu. V srce ti je položena. Zapoved ljubezni do Boga, do bližnjega in do samega sebe. Tudi vsakemu od nas je blizu, vsem nam je položena v srce, da bi dajali čast Bogu ter osrečevali sebe in bližnje.

Ali se bo mogel kdo izgovarjati, da zanjo ni vedel? Tudi razbojnik, ki so napadli popotnika na cesti proti Jerihi, kot pripoveduje današnji evangelijski odlomek, so to zapoved imeli zapisano v srcih, a so jo zatrli. Kdo ve, kaj jih je do tega privedlo? Računali so, da jih bo naropano blago osrečilo, a so bili v zmoti: onesrečilo jih je. Nekaj težkega jim je leglo na srce. Ne more biti srečen človek, ki je v sebi zatrl Boga in oropal bližnjega, pa naj ima naropano blago ne vem kako veliko vrednost. Srečne se čutimo, kadar druge osrečujemo, nesrečne, kadar druge onesrečujemo. Ko ljubiš bližnjega, ljubiš sebe. Tako je Bog ustvaril naše srce. Sreča je namreč v srcu ali je pa ni.

Naša ljuba Slovenija je oropana. Oropana dobrin, ki so potrebne za vsakdanje življenje, nič manj pa oropana etičnih in duhovnih vrednot. Kdo ve, kako je s tistimi, ki so nas v to nesrečo pahnili? Ali se čutijo srečne? Po drugi strani pa: ali se bo našel Samarijan, ki bo vлил olja v boleče rane naše domovine? Mu bo uspelo ozdraviti jih? Kaj, ko bi se vsak od nas kristjanov po svojih močeh in vsak na svoj način za to potrudil? Kdo se ima za upravičenega iti brezbrizno mimo?

Dogodek, ki ga opisuje evangelijski, je izjemen in ga ne doživi vsak od nas. Pojem razbojnika pa smemo razširiti tudi na druga področja, ki so nam blizu. Bolezen, smrt v družini, toča, suša, povodenj, požar, potres, prometna nesreča, brezposelnost ... Ali imamo oči, ki to vidijo, smo pripravljeni po svojih močeh pomagati in narediti, kar se da? Res je, ne moremo pomagati vsem, a je narobe, če ne pomagamo nikomur. Marsikdo se izgovarja na socialno službo. Marsikdo ničesar ne da ne Rdečemu križu ne Karitasu češ, da ne skrbijo za reveže, ampak za sebe. Ali niso v tem podobni duhovniku in levitu, ki gresta mimo ranjenca – in s tem mimo večnega življenja? Za konec pa vprašanje: Kdo se danes sprašuje, kaj naj stori, da doseže večno življenje? Saj večnega življenja ni, zatrjujejo mnogi. Ali ni utemeljeno sklepati, da se želijo s tem izogniti vprašanju, ki bi jih utegnilo doleteti na oni strani, kakšen odnos so zavzeli do ranjenca na cesti?